

stybliński

MACIEJ ANDRZEJ STYBLIŃSKI (1942–1997)

Maciej Andrzej Stybliński, urodził się 7 lipca 1942 roku w Sosnowcu; tam też ukończył Szkołę Podstawową nr 5 (1956) oraz Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Staszica (1960). Studia magisterskie na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej (w 1966 roku przemianowanym na Wydział Elektroniki) ukończył w 1967 roku, a pracę (jako asystent, a potem adiunkt) rozpoczął w Katedrze Układów Elektronicznych Wydziału Elektroniki (przekształconej w 1975 roku w Zakład Układów Elektronicznych). Na kierunek rozwoju naukowego Macieja A. Styblińskiego silny wpływ wywarła tematyka badań prowadzonych przez profesora Andrzeja Filipkowskiego (a później cały Zespół Układów Analogowych). Szybki rozwój elektroniki w latach siedemdziesiątych, a zwłaszcza wprowadzanie układów scalonych, stwarzało duże zapotrzebowanie na nowe metody analizy i projektowania układów. Zespół Układów Analogowych zajmował się zagadnieniami związanymi ze zmniejszaniem wpływu rozrzutów technologicznych na uzysk produkcyjny i inne miary rozrzutów. W 1974 roku Maciej A. Stybliński uzyskał doktorat za pracę *Analiza i projektowanie wzmacniaczy wielkiej częstotliwości z zastosowaniem metod wrażliwościowych i statystycznych*. W latach 1975–1976 przebywał na stażu w Stanach Zjednoczonych w Wayne State University (Detroit) oraz w University of California (Berkeley).

W latach 1976–1981 Zespół Układów Analogowych realizował ważny projekt badawczy *Tolerance Analysis and Yield Optimization in Active Networks*, kierowany przez A. Filipkowskiego, a finansowany z Funduszu Marii Skłodowskiej-Curie. Projekt ten, prowadzony w ścisłej współpracy z University of Arizona w Tucson, dał początek szerokiej współpracy z zespołami w Stanach Zjednoczonych.

Głównymi zagadnieniami badawczymi tego okresu były: analiza rozrzutów funkcji układowych metodami mało- i wielkopryrostowymi, analiza najgorszego przypadku, szacowanie i optymalizacja uzysku produkcyjnego. Wyniki prac zostały uhonorowane w 1980 roku naukową zespołową Nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II stopnia.

Zespół pracował nad ważnymi zagadnieniami tamtych lat w kontakcie z czołówką

Słowa kluczowe

- niezawodność i produkowalność układów elektronicznych
- optymalizacja stochastyczna
- modelowanie behawioralne
- makromodelowanie statystyczne
- rozmyta logika i sztuczna inteligencja w projektowaniu

S

światową również dzięki wyjazdom zagranicznym Macieja A. Styblińskiego, jak w 1979 do Berkeley, czy w 1980 roku do University of Essex w Wielkiej Brytanii. Tematyka prac badawczych oraz kontakty z zagranicznymi ośrodkami akademickimi wydały też owoce dydaktyczne. Maciej Stybliński wprowadził do dydaktyki Wydziału tematykę analizy i projektowania komputerowego w postaci wykładów „Projektowanie układów z wykorzystaniem metod optymalizacji” oraz „Analiza i projektowanie układów z uwzględnieniem rozrzutów parametrów”.

W 1981 roku Maciej A. Stybliński uzyskał na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej stopień doktora habilitowanego za pracę *Metody analizy i optymalizacji statystycznej układów elektronicznych*. W tym samym roku ukazała się również monografia *Metody analizy i optymalizacji tolerancji układów elektronicznych* (WNT, Warszawa) — nagrodzona przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki indywidualną nagrodę dydaktyczno-wychowawczą.

Jeszcze w tym roku Maciej A. Stybliński wyjechał do Texas A & M University w College Station (Texas, USA) i tam, po paru latach, osiadł na stałe. W Department of Electrical Engineering przeszedł drogę od *associate* do *full professor*. Już po kilku latach pracy został kierownikiem samodzielnej pracowni — Laboratory for Intelligent Design Systems (LIDS), w której bardzo aktywnie kontynuował i rozwijał badania naukowe w szeroko rozumianej dziedzinie projektowania układów z uwzględnieniem jakości, niezawodności i produkowalności. Metody i algorytmy opracowane w LIDS przez Macieja A. Styblińskiego oraz jego współpracowników (w tym również z Polski), studentów i doktorantów były testowane w systemie projektowania GOSSIP, opracowanym i rozwijanym w LIDS. System ten był licencjonowany za pośrednictwem Texas A & M University dla laboratoriów badawczych firm półprzewodnikowych, stanowiąc też swoistą promocję naukowych propozycji Macieja A. Styblińskiego i jego Laboratorium. Popularyzacji osiągnięć naukowych w przemyśle służył też np. kurs

„SRC Technology Transfer Course: Statistical IC Design for Quality”, opracowany i prowadzony przez niego i LIDS w 1995 roku. Maciej A. Stybliński był oczywiście również wykładowcą, promotorem rozpraw doktorskich. Za swą działalność dydaktyczną w 1992 roku otrzymał Lockheed Excellence in Teaching Award.

Maciej A. Stybliński był aktywny również poza LIDS. Na terenie Texas A & M University był np. okręgowym koordynatorem CFL (*Center for Fuzzy Logic, Robotics and Intelligent Systems*) — odpowiedzialnym za wykorzystanie metod logiki rozmytej w projektowaniu komputerowym układów. Był też członkiem grupy roboczej Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE), zajmującej się językami klasy VHDL-AMS. W 1991 roku pracował w Catholic University w Louven (Belgia) nad wykorzystaniem technik analizy symbolicznej do optymalizacji jakości. Współpracował ze swym dawnym Zespołem Układów Analogowych w Warszawie.

W ciągu 16 lat pracy w Texas A & M University opublikował wiele istotnych artykułów dotyczących optymalizacji jakości układów, głównie w czasopiśmie IEEE. Ukazała się też książka: J.C. Zhang, M.A. Styblinski, *Yield and Variability Optimization of Integrated Circuits* (Kluwer Academic Publishers, 1995).

Pasją zawodową Macieja A. Styblińskiego była niewątpliwie optymalizacja układów. Za „wkład w rozwój teorii, algorytmów i narzędzi komputerowych do wspomagania projektowania statystycznego układów ze względu na jakość, niezawodność i produkowalność” w 1995 roku otrzymał tytuł *IEEE fellow*. W 1996 roku za osiągnięcia naukowe otrzymał również nagrodę Halliburton Foundation.

Miał też inne zainteresowania i pasje, o których nie wszyscy znający Macieja A. Styblińskiego wiedzą, takie jak teatr (jeszcze w liceum) czy muzyka. Bardzo lubił grać jazz na perkusji czy gitarze, ale również teksaskie country. Uprawiał narciarstwo zjazdowe i windsurfing. Był pełnowymiarowym, dobrym człowiekiem.

Maciej A. Stybliński zmarł nagle i przedwcześnie 16 listopada 1997 roku w swoim domu w College Station.

